

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka: 2C/42/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6215200534
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Elena Petrusová
ECLI: ECLI:SK:OSVK:2017:6215200534.13

Rozhodnutie

Okresný súd Veľký Krtíš sudkyňou JUDr. Elenou Petrusovou v spore žalobkyne K.. O. D., R.. XX.XX.XXXX, D. R. C. XX, zastúpenej Kováč, Krpčiarová & partners - advokátskou kanceláriou, s.r.o. so sídlom M. Bela 2, Lučenec, proti žalovanej U. P., R.. XX. XX. XXXX, U. V. Ú. R. C. (I. V. R. C.), D. R. C. XX, o ochrane osobnosti a zaplatení nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Žalovanej sa priznáva nárok na náhradu trov konania v plnej výške.

odôvodnenie:

1. Podanou žalobou sa žalobkyňa domáhala, aby súd uložil žalovanej povinnosť zdržať sa tvrdenia o nej, že ju fyzicky napadla na Obecnom úrade v R. C. a ťahaním za vlasy jej spôsobila ťažké ublíženie na zdraví a potrat dieťaťa, ďalej žalovanej uložil povinnosť odvolať svoje tvrdenia o fyzickom a slovnom napadnutí a ublížení na zdraví, ospravedlniť sa jej verejne v miestnom rozhlase trikrát v čase od 16:00 hod a to v sobotu poobede a následne písomným listom do 30. dní od právoplatnosti rozsudku, s tým, že písomné a ústne ospravedlnenie bude s dôrazom, že celý skutok si žalovaná vymyslela cielene v strachu, lebo bola prichytená pri falšovaní podpisu žalobkyne na daňovom priznaní a následnom zverejnení na „čiernej listine dlžníkov“ na verejnej obecnej tabuli, písomné ospravedlnenie žalovaná ako zamestnankyňa obecného úradu jedenkrát v dobe jedného mesiaca od právoplatnosti rozsudku zverejní aj na verejnej obecnej tabuli, pred Obecným úradom v R. C. a zároveň je povinná nahradiť žalobkyni trovy konania. V žalobe žalobkyňa uviedla, že žalovaná ako pracovníčka Obecného úradu R. C. ju lživou obvinila z trestného činu v úmysle privodiť jej trestné stíhanie, to znamená, že pred vyšetrovateľom vedome nepravdivo informovala o skutkových okolnostiach, teda o tom kedy, kde mal byť trestný čin spáchaný, kto je jeho páchatel', pričom takéto krivé obvinenie smerovalo voči jej osobe. Žalovaná teda uviedla nepravdu ako okolnosti, ktoré nemala čím preukázať, na ktoré nemá svedkov, okrem správy od lekára. Takýmto konaním žalovanej došlo k zásahu do jej osobnosti ako aktívnej splnomocnenej osoby V. R., do jej cti a dôstojnosti, do jej súkromia, pričom do dnešného dňa sa jej žalovaná neospravedlnila, ani neprejavila žiadnu ľútosť a ani snahu na odstránenie následkov poškodenia jej dobrého mena v obci. Zdôraznila tú skutočnosť, že ako občianka obce má oprávnené obavy a strach vstúpiť za dvere obecného úradu a pohybovať sa slobodne po intraviláne a extraviláne k. ú. V. R. C.. Voči jej osobe boli použité výhražné hrubé osočovania, fyzické útoky, vykonštruované obvinenia „huckanie poľovného psa, výstražné výstrely a používanie iných nekalých praktík“. V deň posledného konfliktu na obecnom úrade si bola splniť povinnosť daňovníka a to zaplatiť dane. Zdôraznila tú skutočnosť, že pokiaľ bol predmetný skutok vyšetrovaný bolo zistené, že žalovaná ako údajne poškodená neutpela pri inzultácií žiadne fyzické poranenia, taktiež nijako nebola ovplyvnená vo svojom obvyklom spôsobe života. Psychické problémy u žalovanej neboli spôsobené fyzickým útokom, ale samotným medziľudským konfliktom, pričom je vysoko pravdepodobné, že správanie žalovanej ako poškodenej bolo účelové, kde akcentovala svoje psychické problémy až s odstupom času po inzultácií a okrem toho ide o predisponovanú (náchylnú) osobnosť, kde takéto psychické problémy môže ľahko vyvolať aj obyčajná hádka. Zdôraznila

tú skutočnosť, že skutok voči jej osobe nebol preukázaný. Žalovaná uvádzaním týchto nepravdivých údajov, spochybnením jej osoby, hanobením, že si neplní daňové povinnosti, roznášaním klebiet po obci a mimo obce, že ju ako zamestnankyňu obecného úradu na pôde obecného úradu fyzicky napadla a bila, tak že jej vytrhala skalp vlasov keď ju spoza stola ťahala za vlasy, že bitkou prišla o dieťa a podobné reči, ktoré sa obcou nesú, jej spôsobila ťažké ublíženie na zdraví, dodnes ohrozuje jej povesť a jej pokojný verejný, pracovný aj rodinný život. Na pojednávaní sa žalobkyňa pridriavala podanej písomnej žaloby a ďalej uviedla, že pokiaľ ide o konflikt, ku ktorému malo dôjsť, tento bol vykonštruovaný a tomuto predchádzali problémy ohľadom združenia R., ktorého je ona splnomocnenou zástupkyňou. Taktiež podľa jej názoru čierna listina na vývesnej tabuli obce bola vyvesená za tým účelom, aby ona ako osoba bola spochybnená pre členov predmetného združenia s tým, že jej osobu spochybňuje obecný úrad, ako aj zamestnankyňa obecného úradu. Poukázala na to, že pokiaľ ide o výzvy na zaplatenie daní, tieto sa vždy doručujú na doručenkú, pričom ona je osobou, ktorá si pravidelne preberá zásielky, kontroluje si poštu a pripadá jej úplne smiešne že sa jej vytklo, že sa by nezaplatila takú sumu akou je nejakých 44,- Eur. Ďalej uviedla, že žalovaná o nej rozširovala také skutočnosti, že nemá 40,- Eur na zaplatenie daní, že si vymýšľa, že občianske združenie R. neexistuje, prehlasovala o nej, že jej hrubo poškodila zdravie a zapríčinila u nej potrat. Takýmto konaním žalovanej sa podľa jej názoru poškodilo jej dobré meno, bolo na ňu podané trestné oznámenie. Poukázala na to, že pokiaľ sa uskutočnila rekonštrukcia tohto konfliktu v obci, bolo zabezpečené, aby sa ako diváci tejto rekonštrukcie zúčastnili viacerí občania obce, všetci aktívni pracovníci, aby všetci videla, že ako ona konala. Žalobkyňa k žalobe pripojila oznámenie trestného činu adresované Okresnej prokuratúre Veľký Krtíš zo dňa 19.01.2015, občiansku petíciu - verejnú výzvu pre starostu, obecné zastupiteľstvo V. R. C. zo dňa 03.12.2014, úradný záznam zo dňa 18.07.2011 zo spisu Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 9C/76/2011, vyjadrenie sudcov Okresného súdu Veľký Krtíš vo veci sp.zn. 9C/75/2011, rozhodnutie o priestupku zo dňa 26.06.2013, vydaného Obvodným úradom Veľký Krtíš, odborom všeobecnej vnútornej správy č. OBU - VK-OVVS-2013/02165/107, svoju výpoveď pred Obvodným úradom, odborom všeobecnej vnútornej správy Veľký Krtíš zo dňa 26.06.2013, ako aj výpoveď svedkyne U. P. pred Obvodným úradom, odborom všeobecnej vnútornej správy vo Veľkom Krtíši zo dňa 26.06.2013.

2. Na súdnom pojednávaní dňa 15.03.2016 žalobkyňa prostredníctvom svojej právnej zástupkyne požiadala súd o zmenu návrhu a to v takom znení, aby žalovanej bola okrem ďalších petítov ešte uložená povinnosť zaplatiť žalobkyňi sumu 3 000,- Eur a to v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň právna zástupkyňa žalobkyne do súdnej zápisnice zároveň uviedla, že žiada súd, aby pripustil do konania vstup ďalšieho účastníka a to Š. N., starostu obce R. C.. Okresný súd Veľký Krtíš uznesením zo dňa 30.03.2016 č.k. 2C/42/2015-116 rozhodol tak, že nepripustil aby do konania na strane žalovanej vstúpil Š. N. a zároveň rozhodol o pripustení zmeny návrhu o ďalší petít v znení, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyňi sumu 3 000,- Eur a to v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku. Výrok uznesenia o pripustení zmeny návrhu nadobudol právoplatnosť dňom 04.04.2016. Voči výroku týkajúceho sa nepripustenia na strane žalovanej ako ďalšieho účastníka Š. N. podala žalobkyňa prostredníctvom svojej právnej zástupkyne odvolanie. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo dňa 17.06.2016 č.k. 14Co/337/2016-137 uznesenie Okresného súdu vo výroku, ktorým nepripustil, aby do konania na strane žalovanej vstúpil Š. N., R. XX.XX.XXXX, D. R. C. XX, I. V. R. C., potvrdil. Uznesenie Okresného súdu v tomto výroku nadobudlo právoplatnosť v spojení s citovaným uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici dňom 11.08.2016. Na súdnom pojednávaní dňa 06.10.2016 žalobkyňa prostredníctvom svojej právnej zástupkyne navrhla, aby súd pripustil do konania ako ďalšieho účastníka na strane žalovanej V. Ú. R. C.. Okresný súd Veľký Krtíš uznesením zo dňa 18.10.2016 č.k. 2C/42/2015-151 nepripustil, aby do konania ako ďalší subjekt na strane žalovaného pristúpil Obecný úrad Nová Ves. Voči tomuto uznesenie žalobkyňa prostredníctvom svojej právnej zástupkyne podala sťažnosť. Zákonná sudkyňa uznesením zo dňa 28.11.2016 č.k. 2C/42/2015-161 sťažnosť žalobkyne proti tomuto uzneseniu zamietla. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňom 05.12.2016.

3. Právna zástupkyňa žalobkyne na pojednávaní uviedla, že žalobkyňa sa domáha ochrany osobnosti na tom skutkovom základe, že žalovaná na základe nepravdivých tvrdení a nepravdivých lekárskejších správ spôsobila žalobkyňi trestné stíhanie trvajúce niekoľko mesiacov, počas ktorých bola žalobkyňa opakovaním vystavovaná dlhodobému stresu, ponižovaniu, bola zasiahnutá jej osobná integrita a právo na ochranu dobrého mena. Vzhľadom k tomu, že žalobkyňa je osobou, ktorá je na verejnosti činná ako zástupkyňa občianskeho združenia, jej tieto zásahy zo strany žalovanej spôsobili nemalé

problémy nielen medzi členmi tohto združenia, ale predovšetkým v jej osobnom živote. Tvrdenia žalovanej v tomto podanom trestnom oznámení sa v rámci trestného konania nikdy nepotvrdili, čoho následkom bolo postúpenie veci na príslušné priestupkové konanie a následné zastavenie celého vykonávaného procesu zo strany žalovanej voči žalobkyni. V predmetnom trestnom konaní iniciovanom práve žalovanou sa preukázalo jedine to, že žalovaná si celý incident, údajné zranenie ako aj dĺžku práceneschopnosti vymyslela, v snahe privodiť tak ujmu žalobkyni v podobe nielen trestného stíhania a následného potrestania žalobkyne, ale aj pravdepodobnej finančnej ujmy, ktorú by následne určite požadovala. Dôsledkom takéhoto jej správania bolo nie len poškodenie dobrého mena žalobkyne, nie len u inštitúcií ako je polícia, prípadne iné zainteresované strany, ale predovšetkým v rámci jej príbuzných, priateľov a takisto spoluobčanov. Konanie žalovanej bolo iniciované výsostne z pozície jej osoby, čiže osoby fyzickej, preto je v tomto spore pasívne legitimovaná s poukazom na tieto okolnosti ako aj obsah žaloby. Čo sa týka tvrdení žalovanej ohľadom jej postavenia v rámci sporu, ktoré sa snažila modifikovať a tváriť sa ako osoba, ktorá sa zamerala len na neoprávnené zverejnenie mena žalobkyne na úradnej tabuli, zozname daňových dlžníkov, ktoré sa preukázalo ako neopodstatnené, toto jej konanie trvalo niekoľko mesiacov a to minimálne dva až tri mesiace. Táto skutočnosť bola preukázaná počas konania výpoveďami svedkov a taktiež aj listinnými dôkazmi. Aj v tomto prípade je žalovaná pasívne legitimovaná nakoľko listinu o takzvaných neplatičoch daní vyvesila z vlastnej iniciatívy čo vyplynulo aj z vyjadrení starostu obce, čiže konala výsostne ako fyzická osoba, neobstojí tvrdenie, že konala ako zástupca správcu dane. Následne sa v priebehu konania preukázalo, že žalovaná vo veci neoprávneného zverejnenia mena žalobkyne na úradných tabuliach Obce R. C. v zozname daňových dlžníkov, konala rovnako s vedomím, že koná v rozpore so zákonom, daňovými predpismi, čo potvrdila vo svojich výpoveďiach v rámci tohto konania. Ide o nedodržanie zákonného limitu umožňujúceho zverejnenie mena daňového dlžníka až pri sume nad 170,- Eur. Podľa tvrdení žalovanej táto tak konala na príkaz starostu ako správcu dane. Toto jej tvrdenie sa preukázalo ako nepravdivé nakoľko Š. N. pri svojej výpovedi na pojednávaní dňa 29.10.2015 toto tvrdenie žalovanej nepotvrdil. Preto potom považuje za preukázané, že žalovaná konala z vlastnej iniciatívy ako fyzická osoba s vedomím, že koná v rozpore s daňovými predpismi a s cieľom žalobkyni poškodiť jej dobré meno a česť. Takýmto svojím správaním žalovaná naplnila protiprávne znaky, ktoré obsahuje § 13 Občianskeho zákonníka. Žalobný návrh bol podaný dôvodne a nároky na strane žalobkyne sú opodstatnené. Žiadala súd, aby žalobe vyhovel a priznal žalobkyni náhradu trov konania.

4. Žalovaná na pojednávaní uviedla, že medzi ňou a žalobkyňou došlo k incidentu tak, ako to vyplýva z pripojených spisov. Poprela tú skutočnosť, že by na daňových priznaniach sfaľšovala podpis žalobkyne, pričom na všetkých týchto daňových priznaniach sa nachádza buď podpis žalobkyne alebo jej manžela. Pripustila, že mohla pred policajtmí uviesť, že potom ako sa prešlo na eurá, vypísala tlačivá daňových priznaní pre všetkých občanov a dala ich každému občanovi podpísať, vrátane žalobkyne. Poprela tú skutočnosť, že by na niektorom daňovom priznaní potom ako bol prechod na euro, žalobkyňu podpísala. Nie je pravdivé tvrdenie žalobkyne, že by ona podávala na žalobkyňu trestné oznámenie, pretože po predmetnom incidente políciu privolať starosta obce. Taktiež nie je pravdivá tá skutočnosť, že by rozširovala o žalobkyni také tvrdenia, že táto ju fyzicky napadla na obecnom úrade, spôsobila jej ťažké ublíženie na zdraví a potrat dieťaťa. Priznala tú skutočnosť, že v čase tohto incidentu bola tehotná, v tom čase ešte o tom nevedela, dozvedela sa to až keď bola v štvrtom mesiaci, pričom sa zistilo, že s plodom niečo nie je v poriadku, lekár jej nechcel povedať konkrétne o čo sa jedná, na základe toho podstúpila umelé prerušenie tehotenstva a to niekedy začiatkom mája 2012. Ďalej uviedla, že po tomto incidente medzi ňou a žalobkyňou si myslí, že sa nájdu takí ľudia, ktorí ukazujú prstom na ňu a zase sa nájdu ľudia, ktorí ukazujú prstom na žalobkyňu. Pokiaľ ide o žalobkyňu táto podľa jej vedomostí pracuje ako živnostníčka, v obci sa málo zdržiava, ráno odíde za svojimi pracovnými povinnosťami a vracia sa len večer. Pokiaľ ide o povesť žalobkyne v obci, niektorí ľudia ju chvália, iní nie. Ďalej uviedla, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že ona nekonala žiadnym takým spôsobom, ktorým by mala zasiahnuť do osobnosti žalobkyne, pričom žalobkyňa nevedela uviesť kde, kedy a akým spôsobom, pred kým ju mala obviňovať, prípadne zosnovať voči nej krivé obvinenie a svedectvo. Žiadala súd, aby žalobu voči nej ako nedôvodnú zamietol a zároveň vzniesla aj námietku premlčania.

5. V priebehu konania boli vypočutí ako svedkovia O. A., Š. N. O. U. D..

6. Svedok O. A., bez k vzťahu k stranám sporu, pri svojom výsluchu uviedol, že pokiaľ ide o predmetný konflikt, ku ktorému malo dôjsť medzi žalobkyňou a žalovanou, on videl ako sa tieto hádali, nepamätá si, ktorá z nich nejako výraznejšie kričala, vie že sa naťahovali pri nejakom stromčeku. Tiež potvrdil aj to, že videl žalobkyňu ako potom odchádzala. Ďalej uviedol, že on nepočul o tom, že by žalovaná o žalobkyni roznášala niečo také, že ju fyzicky napadla, pričom on si myslí, že sa o tom v obci určite hovorilo, ale on nič také nepočul, avšak v obci nebýva už od roku 2013. Na otázku ako vnímajú žalobkyňu občania Obce R. C., tento uviedol, že občania stále niečo proti nej mali, pričom on osobne s ňou žiadne problémy nemal.

7. Svedok Š.T. N. uviedol, že k žalobkyni nemá vytvorený žiaden vzťah a pokiaľ ide o žalovanú má k nej vytvorený len pracovný vzťah, nakoľko táto je zamestnankyňou Obce R. C.. Ďalej uviedol, že pokiaľ ide o skutočnosti týkajúce sa napadnutia žalovanej ako pracovníčky Obce R. C., tento incident sa prešetroval na polícii, trvalo to dlhšiu dobu. V čase keď došlo k predmetnému konfliktu, on sa v priestoroch obecného úradu nenachádzal. Potom ako došlo ku tomuto konfliktu, telefonicky sa s ním spojila žalovaná, ktorá mu oznámila, že ju žalobkyňa bije, aby prišiel a do telefónu plakala. Následne sa do priestorov obecného úradu dostavil asi do 5 minút a potvrdil tú skutočnosť, že on privolať policajtov. Potvrdil aj to, že policajti žalovanú vypočuli v priestoroch obecného úradu, potom išli za žalobkyňou a súdu sú už ďalšie skutočnosti zrejmé z príslušných spisov. Zdôraznil tú skutočnosť, že pokiaľ ide o stav žalovanej, táto bola roztrášená, bola podľa neho v takom stave, ako keď niekto niekoho napadne. Na jeho dotaz, že čo sa vlastne stalo mu žalovaná uviedla, že to bolo kvôli tomu, že vyzvala žalobkyňu aby zaplatila dane. Svedok ďalej uviedol, že on má takú vedomosť, že žalobkyňa nemala zaplatené dane asi za tri roky s tým, že žalobkyňa uviedla žalovanej, že ona takéto dane nemusí platiť, lebo nemá ešte dom napísaný na seba, pričom podľa jeho informácií matka žalobkyne zomrela asi pred 8. rokmi. Ďalej potvrdil tú skutočnosť, že pokiaľ ide o dane, tieto má na starosti žalovaná, ona vyhotovila aj čiernu listinu, pričom uviedol, že podľa neho je to bežné, robí sa tak aj napríklad v Meste Veľký Krtíš, aj v niektorých obciach. Žalovaná to tak spravila, pričom sa jednalo o oznámenie pre občanov, nebola táto čierna listina zverejnená účelovo s tým, že mala byť zameraná voči žalobkyni, pretože keby to tak chcel urobiť, tak by tam bola uvedená len osoba žalobkyne. Ďalej uviedol, že on nepočul nič také, žeby žalovaná rozširovala o žalobkyni také informácie, žeby jej táto ublížila na zdraví, spôsobila potrat. Poprel aj tú skutočnosť, že on ako starosta obce podnikol kroky k tomu, aby sa rekonštrukcie, ktorá sa uskutočňovala na mieste samom, zúčastnilo nejaké väčšie množstvo ľudí z obce. Na otázku či podľa jeho názoru predmetný incident prispel k tomu, že došlo k poškodeniu dobrého mena žalobkyne, tento uviedol, že žalobkyňu isto nechválili za to, že napadla žalovanú, avšak odvtedy ubehlo už viacero rokov, takže podľa neho sa už na toto zabudlo. Ďalej uviedol, že pred týmto incidentom ktovieako ľudia žalobkyňu nevnímali a už ďalej sa k tomu bližšie vyjadriť nechcel. Na otázku právnej zástupkyne žalobkyne či dal žalovanej pokyn na vyvesenie čiernej listiny na vývesnú tabuľu obce, tento uviedol že to bolo ešte v roku 2001 a presne si to nepamätá.

8. Svedkyňa U. D., ktorá je v priateľskom vzťahu so žalobkyňou a žalovanú pozná len ako obyvateľku Obce R. C., pri svojom výsluchu uviedla, že pokiaľ ide o predmetný incident, ku ktorému malo dôjsť, ona pri ňom prítomná nebola, len počula od občanov obce, že žalobkyňa a žalovaná sa šklbali a došlo k nejakému zraneniu. Uviedla, že počula, že žalovaná bola dlhodobo práceneschopná na následky zranenia, ku ktorému malo dôjsť pri tomto incidente a na ostatné okolnosti si nepamätá. Potvrdila aj to, že počula že žalovaná mala prísť o dieťa, avšak ona sa o to nejako bližšie nezaujímal. Na otázku právnej zástupkyne žalobkyne aký pohľad mala na žalobkyňu do predmetného incidentu, aký mala na ňu názor po tomto incidente, svedkyňa uviedla že stále rovnaký, pričom žalobkyňu považuje za osobu, ktorá si stojí za svojimi rozhodnutiami, niektoré veci nechápe, ale chápe také veci, čo sa odohráva medzi občanmi obce. Svedkyňa uviedla, že pokiaľ ide o predmetný incident, ona to vnímala tak, že k takému incidentu došlo, pričom si myslí, že nie je vhodné, aby k takému niečomu došlo na verejnej inštitúcii a ľudia, ktorí tam pracujú, by sa mali vedieť ovládať. Ďalej uviedla, že ona si nevie predstaviť, že by zo strany žalobkyne k fyzickému incidentu mohlo dôjsť. Na otázku ohľadom toho, aké je vnímanie povesti žalobkyne v obci po tomto incidente uviedla, že spoluobčania žalobkyňu osočujú s tým, že s jej návrhmi, s ktorými sa obracia na súd, nemá pravdu. Zároveň potvrdila, že dochádza k osočovaniu žalobkyne zo strany pracovníkov obecného úradu, a to starostu Obce R. C., za ktorým stoja aj poslanci.

9. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že uznesením ORPZ Veľký Krtíš, odboru poriadkovej a dopravnej polície, Obvodného oddelenia PZ Veľký Krtíš zo dňa 08. 03. 2012 ČVS: ORP-101/VK-VK-2012 bolo začaté trestné stíhanie vo veci prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona a prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona preto, že páchatel dňa 31. 01. 2012 v čase o 14.00 hod. pred budovou Obecného úradu v R. C. na mieste verejnosti prístupnom, po predchádzajúcom slovnom konflikte, fyzicky napadol tam zamestnanú U. P., R.. XX. XX. XXXX, trvale bytom R. C. XX a to tak, že ju chytil za vlasy a taktu ju ťahal smerom k vchodovým dverám obecného úradu, čím jej podľa vyjadrenia obvodnej lekárky MUDr. Zory Surkošovej spôsobil zranenia, a to bolesti hlavy, šije, chrbta a čiastočne výpadky pamäte, s ktorými zraneniami je práceneschopná od 01. 02. 2012 až doposiaľ, t. j. do 08. 03. 2012. Uznesením zo dňa 25. 04. 2012 Obvodné oddelenie PZ vo Veľkom Krtíši podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku začalo trestné stíhanie K.. O. D., R.. XX. XX. XXXX, D. R. C. ako obvinenej za prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona a prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, lebo na podklade zistených skutočností je dostatočne odôvodnený záver že, dňa 31. 01. 2012 v čase okolo 14.00 hod. v chodbe Obecného úradu vo obci R. C. na mieste verejnosti prístupnom po predchádzajúcom slovnom konflikte, fyzicky napadla tam zamestnanú U. P., R.. XX. XX. XXXX, D. R. C. XX a to tak, že ju chytila za vlasy, taktu ju ťahala smerom cez chodbu a vchodové dvere až von pred obecný úrad kde ju po krátkom čase pustila, potom do nej rukou strčila, pričom U. P. spadla do ihličnatého stromu pri vchode do obecného úradu, čím poškodenej spôsobila zranenie vlasovej časti hlavy, bolesti hlavy, stŕpnutie ľavej strany tela, postraumatické stresové poruchy, ktoré si vyžiadali liečbu a práceneschopnosť od 01. 02. 2012 minimálne do 11. 04. 2012. Proti tomuto uzneseniu žalobkyňa ako obvinená podala sťažnosť, Okresná prokuratúra Veľký Krtíš uznesením zo dňa 14. mája 2012 č. k. Pv 140/12-6 jej sťažnosť zamietla, lebo nie je dôvodná. V predmetnej veci sa následne vykonávali ďalšie úkony, pričom dňa 18. 01. 2013 bol vyšetrovateľom podaný návrh na postúpenie veci Obvodnému úradu, odboru všeobecnej a vnútornej správy Veľký Krtíš na prejedanie ako priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ Zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch. Z predmetného návrhu vyplýva, že je zrejme že vykonaným dokazovaním sa nepodarilo preukázať, že K.. O. D. naplnila svojim konaním skutkovú podstatu prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, avšak jej konanie by mohol Obvodný úrad, odbor všeobecnej a vnútornej správy Veľký Krtíš prejednať ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu v zmysle § 49 ods. 1 písm. d/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch. Predmetná vec bola postúpená Obvodnému úradu Veľký Krtíš dňa 13. 03. 2013. Obvodný úrad Veľký Krtíš dňa 26. 06. 2013 pod číslom OBU-VK-OVVS-2013-02165/107 vydal rozhodnutie o priestupku ktorým rozhodol tak, že priestupkové konanie proti K.. O. D. zastavil, lebo spáchanie skutku o ktorom sa koná, nebolo obvinenej z priestupku preukázané. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 18. 07. 2013. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že priestupkové konanie bolo zastavené, lebo skutok o ktorom sa koná, nebol preukázaný. Obvinená vo svojich výpovediach poprela, žeby bola svedkyňu fyzicky napadla spôsobom, žeby ju ťahala za vlasy z budovy obecného úradu po chodníku, popred budovu až na miestnu komunikáciu a žeby ju sotila na ihličnatý stromček, ktorý sa nachádzal pri chodníku. Svedkyňa vo svojej výpovedi uviedla, že obvinená prišla v inkriminovaný deň na obecný úrad dvakrát, ale dôvod pre ktorý tam prišla sa nezhodoval s tým, čo vypovedala obvinená, až na otázku obvinenej sa jej výpoveď zhodla s jej výpoveďou. Ďalej pokiaľ ide o výpoveď svedka X. D. túto vyhodnotil tak, že táto sa časovo nezhodovala s dobou kedy sa mal skutok stať, tento videl len situáciu, ktorá sa odohrala vonku pred obecným úradom na chodníku a opísal ju, že obvinená so svedkyňou sa pri spore držali za ruky, pričom svedkyňa sa snažila vziať obvinenej z ruky nejaký papier. Svedok sa nezmienil, že by obvinená držala svedkyňu za vlasy a k incidentu sa vyjadril, že sa snažil zúčastnené osoby od seba odtrhnúť. Ďalšiu svedeckú výpoveď, a to svedka O. A. vyhodnotil tak, že tento videl len to, čo sa stalo na chodníku pred obecným úradom a situáciu, ktorá mala vzniknúť tým, že obvinená sotila svedkyňu do ihličnatého stromčeka opísal v tom zmysle, že k nej došlo v dôsledku toho, že sa tieto dve naťahovali a pritom sa svedkyňa oprela o stromček, pričom svedok sa vyjadril tak, že v tomto nevidel úmysel obvinenej a nehovoril ani o páde len o opretí sa zrejme v dôsledku straty rovnováhy. Ďalej správny orgán uviedol, že nakoľko obvinenej drobné ublíženie na zdraví a iné hrubé správanie neboli dokázané, bolo konanie proti nej zastavené. Z pripojeného spisu ORPZ odboru kriminálnej polície vo Veľkom Krtíši ČVS: ORP-133/KP-VK-2012 vyplýva, že žalobkyňa podala voči O. A. trestné oznámenie pre podozrenie z prečinu krivej výpovede a krivej prísahy v zmysle § 346 ods. 1 Trestného zákona v súvislosti s jeho výpoveďou dňa 13. 02. 2012 v rámci priestupkového konania vedeného pod sp. zn. ORPZ-VK-OPDP3-P-41/2012 ako aj výpoveďou zo dňa 16. 03. 2012 zápisnici svedka vo veci vedenej pod ČVS: ORP-101/VK-VK-2012. Uznesením zo dňa 15. 06. 2012 boli predmetné veci odmietnuté s tým, že tu nie je dôvod na začatie trestného stíhania alebo na postup podľa § 197 ods. 2 Trestného

poriadku. Z odôvodnenia tohto uznesenia vyplýva, že konaním O. A. nedošlo ani v jednom z prípadov k naplneniu zákonných znakov skutkovej podstaty prečinu krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1 Trestného zákona ani prečinu krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 1 Trestného zákona. Z pripojeného vyšetrovacieho spisu ORPZ odboru kriminálnej polície vo Veľkom Krtíši číslo: ORP-191/KP-VK-2012 súd zistil, že žalobkyňa podala trestné oznámenie na Š. N., starostu obce R. C. pre podozrenie z prečinu krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1 Tr. zák. a krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 1 Tr. zák. na U. P. pre podozrenie z prečinu krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1 Tr. zák. a krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 1 Tr. zák., ktorí uviedli pred policajtom v trestnom konaní nepravdu o okolnostiach prípadu zo dňa 31. 01. 2012, a to v priestupkovom spise vedenom na OOPZ Veľký Krtíš pod číslom: ORPZ-VK-OPDP3-P-41/2012 a následne na odbore kriminálnej polície ORPZ Veľký Krtíš pod č. ORP-135/KP-VK-2012. Uznesením zo dňa 22. 08. 2012 boli veci podozrenia zo spáchania týchto prečinov odmietnuté s tým, že nie je dôvod na začatie trestného stíhania alebo postup podľa § 197 ods. 2 Trestného poriadku. Proti tomuto uzneseniu K.. O. D. podala sťažnosť, prokurátor Okresnej prokuratúry Veľký Krtíš uznesením zo dňa 09. 10. 2012 č. k. 1Pn 188/2012-10 sťažnosť ako nedôvodnú zamietol. Z pripojeného spisu ORPZ odboru kriminálnej polície Veľký Krtíš č. ORP-207/KP-VK-2012 vyplýva, že žalobkyňa K.. O. D. podala trestné oznámenie pre podozrenie zo spáchania prečinu poisťovacieho podvodu podľa § 223 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mala dopustiť U. P. tým, že od Sociálnej poisťovne pobočky Veľký Krtíš vylákala poisťné plnenie a tým došlo z jej strany k neoprávnenému čerpaniu nemocenských dávok, ktoré mali vzniknúť ako dôsledok úrazu a následne čerpala práceneschopnosť od 01. 02. 2012 do 30. 04. 2012. Uznesením zo dňa 08. 09. 2012 bola vec podozrenia zo spáchania prečinu poisťovacieho podvodu podľa § 223 ods. 1 Tr. zák., odmietnutá nakoľko nie je dôvod na začatie trestného stíhania alebo postup podľa § 197 ods. 2 Trestného poriadku. Voči tomuto uzneseniu žalobkyňa podala sťažnosť, námestníčka okresného prokurátora uznesením zo dňa 10. 12. 2012 č. k. 1Pn 236/12-9 sťažnosť zamietla ako nedôvodnú. Pokiaľ ide o čiernu listinu na ktorú sa odvolávala žalobkyňa jej rovnopis bol súdu predložený (nachádza sa na č. l. 52 spisu). Z obsahu tohto listinného dokladu vyplýva, že je tam uvedená žalobkyňa K.. O. D. s adresou R. C. XX s tým, že je u nej vyznačená daň z nehnuteľnosti 41,36 Eur. Na základe výzvy súdu bolo zo strany Obce R. C. predložené daňové priznania žalobkyne za roky 2005, 2009, 2013, 2014, ako aj výzvy na zaplatenie daňového nedoplatku z 12.08.2010, 29.11.2010 a 11.11.2011. Na základe výzvy súdu Obec R. C. vo svojom podaní zo dňa 01. 10. 2015 (č. l. 51 spisu) uviedla, že doklad o doručení výziev nevie predložiť, pretože tieto sa nedoručovali doporučené, ale sa vhadzovali adresátom do poštových schránok. Zároveň obec R. C. súdu predložila aj platobné výmery za obdobie rokov od 2005 do 2011.

10. Podľa ustanovenia § 11 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavu osobnej povahy.

11. Podľa ustanovenia § 13 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov, a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie. Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

12. Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z citovaných ustanovení zákona. Predpokladom úspešného uplatnenia práva na ochranu osobnosti je jednak to, že došlo k neoprávnenému zásahu a jednak to, že tento zásah bol objektívne spôsobilý privodiť ujmu na chránených osobnostných právach. Obe náležitosti musia byť splnené, aby vznikol právny vzťah, obsahom ktorého je na jednej strane právo domáhať sa ochrany podľa § 11 Občianskeho zákonníka, a na druhej strane povinnosť znášať sankcie uložené súdom. Účastníkom, ktorý je v rámci tohto vzťahu nositeľom uvedeného oprávnenia (subjekt tejto ochrany) je fyzická osoba do osobnostných práv ktorej bolo zasiahnuté. Účastník, ktorý je nositeľom povinnosti upustiť od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti alebo odstrániť následky zásahov je vždy tá fyzická alebo právnická osoba, ktorá sa dopustila určitého konania neoprávnené zasahujúceho do chránených osobnostných práv. Predpokladom úspešného

uplatnenia práva na ochranu osobnosti je zistenie, že žalobca je osobou, ktorého osobnostného práva boli porušené. V prvom rade pokiaľ ide o pasívnu legitímáciu zo strany žalovanej, ktorú táto namietala s tým, že jej nie je jasné ako je žalovaná, súd vychádzal z toho, že pokiaľ aj bola označená ako zamestnankyňa Obecného úradu R. C. (správne má byť V. R. C.) je zrejme, že táto môže byť žalovaná len ako fyzická osoba, ktorá konala pri plnení pracovných úloh. V predmetnej veci žalobkyňa tvrdila, že žalovaná zasiahla do jej osobnostných práv tým, že rozširovala o nej nepravdivé údaje, že ju fyzicky napadla na obecnom úrade a ťahaním za vlasy jej spôsobila ťažké ublíženie na zdraví a potrat dieťaťa. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že k incidentu medzi žalobkyňou a žalovanou došlo, táto skutočnosť vyplýva z pripojeného vyšetrovacieho spisu číslo: ORP-135/KP-VK-2012. Túto skutočnosť potvrdili aj vypočutí svedkovia O. A. O. Š. N.Í.. Pokiaľ ide o svedka O. A., tento videl ako sa žalobkyňa a žalovaná hádali, že sa naťahovali. Aj keď starosta obce Š. N. nebol prítomný pri tomto konflikte, tento potvrdil, že žalovaná plakala do telefónu keď mu oznamovala túto udalosť a keď prišiel do priestorov obecného úradu, žalovaná bola roztrasená a podľa neho bola v takom stave, ako keď niekto niekoho napadne. Priestupkové konanie pre skutok, ktorého sa mala dopustiť žalobkyňa, bolo zastavené z dôvodu, že obvinenej, teda žalobkyni drobné ublíženie na zdraví ani iné hrubé správania neboli dokázané. Je nesporné, že v dôsledku tohto incidentu žalovaná mala zdravotné problémy, bola práceneschopná, pričom v tejto súvislosti žalobkyňa aj podala trestné oznámenie na žalovanú pre podozrenie zo spáchania prečinu poisťovacieho podvodu podľa § 223 ods. 1 Trestného zákona, avšak táto vec bola zamietnutá tým, že u žalovanej nebolo preukázané úmyselné vylákание poisťového, a to aj s poukazom na výpovede lekárov, ktorí vykonávali jej vyšetrenie, nakoľko všetci títo vo svojich výpovediach konštatujú prítomnosť jej zdravotných problémov v dôsledku, ktorých bola práceneschopná. Nemožno vylúčiť, že zdravotné problémy žalovanej boli spôsobené v súvislosti s konaním žalobkyne a týmto konfliktom, ku ktorému malo dôjsť dňa 31.01.2012, pretože tomu nasvedčuje ďalší priebeh, kedy hneď v nasledujúci deň t.j. 01.02.2012 žalovaná navštívila svoju všeobecnú lekárku MUDr. Surkošovou a sťažovala sa na zdravotné problémy, ktoré mohli byť vyvolané práve predmetným konfliktom. Aj starosta obce Š. N., ktorý síce nebol prítomný pri tomto konflikte, potvrdil, že žalovaná plakala do telefónu keď mu oznamovala túto udalosť a keď prišiel do priestorov obecného úradu, žalovaná bola roztrasená a podľa neho bola v takom stave, ako keď niekto niekoho napadne. Okrem toho súd zdôrazňuje tú skutočnosť, že trestné oznámenie na žalobkyňu nepodala žalovaná, ale políciu privolal starosta Obce R. C. Š. N., ktorý túto skutočnosť potvrdil pri svojom výsluchu ako svedok, teda je zrejme, že oznámenie polícii nevykonala žalovaná. Podľa názoru súdu teda nebolo preukázané také konanie zo strany žalovanej, že by si celý incident vymyslela za tým účelom, aby privodila žalobkyni trestné stíhanie ako aj poškodenie dobrého mena žalobkyne u inštitúcii ako je polícia, zainteresované strany, u jej príbuzných, priateľov a spoluobčanov tak, ako to tvrdí žalobkyňa. Pokiaľ žalovaná mala zverejniť tzv. čiernu listinu na vývesnej tabuli obce, je zrejme, že tak nemohla konať svojoľne, pretože pokyny v tomto smere jej musí vydávať starosta obce, pričom súd poukazuje na to, že pokiaľ boli aj zo strany Obce R. C. doručené výzvy na zaplatenie daňových nedoplatkov adresované žalobkyni, na všetkých týchto podaniach sa nachádza podpis starostu. Pokiaľ žalobkyňa poukazovala na to, že starosta pri svojej výpovedi tvrdenia žalovanej nepotvrdil, tento ich ani nevyvrátil, teda v tom smere, žeby jej pokyn na zverejnenie čiernej listiny nedal, uviedol len, že si s odstupom času už na to nepamätá. Taktiež žalobkyňa nepreukázala, že by žalovaná sfaľovala jej podpis na daňovom priznaní. Súd zdôrazňuje tú skutočnosť, že vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že by žalovaná na verejnosti šírila o žalobkyni také informácie, že ju fyzicky napadla, ťahala ju za vlasy, spôsobila jej ťažké ublíženie na zdraví a potrat dieťaťa, pričom pokiaľ ide o potrat samotná žalovaná pri svojej výpovedi uviedla, že v čase incidentu ani nevedela o tom, že je tehotná, zistilo sa to až neskôr, následne absolvovala umelé prerušenie tehotenstva, pretože lekár jej povedal, že plod nie je v poriadku, avšak ona si to nedávala do súvislosti s týmto incidentom a ani lekárovi nič také neuviedla. Vypočutí svedkovia O. A., Š. N. O. U. D. pri svojom výsluchu nepotvrdili tú skutočnosť, že by žalovaná o žalobkyni rozširovala nejaké informácie v súvislosti s týmto incidentom. V podstate všetci títo svedkovia len uviedli, že každý z občanov má svoj pohľad na túto vec a na osobu žalobkyne. Pokiaľ žalovaná vzniesla námietku premlčania, ktorú bližšie nešpecifikovala, súd poukazuje na to, že táto námietka nie je dôvodná, pretože premlčaniu nepodliehajú osobnostné práva, námietku premlčania by bolo možné vzniesť len voči nemajetkovej ujme o priznaní ktorej by súd rozhodoval v prípade, že by nebolo postačujúce zadostučinenie v zmysle ods.1 citovaného ustanovenia § 13 ods.1 Obč. zákonníka, avšak podľa názoru súdu žalobkyňa v tomto konaní neunesla dôkazné bremeno a nepreukázala, že by zo strany žalovanej došlo k neoprávnenému zásahu do jej osobnostných práv, preto potom súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

13. O náhrade trov konania strán sporu súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V predmetnom spore mala žalovaná plný úspech, preto jej potom súd priznal náhradu trov konania v plnej výške s tým, že v zmysle ustanovenia § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia. Odvolanie sa podáva na Okresný súd vo Veľkom Krtíši písomne v 3 vyhotoveniach a rozhoduje o ňom Krajský súd v Banskej Bystrici.

V odvolaní sa uvedú všeobecné náležitosti (§ 127 CSP), najmä ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka a podpis.

Okrem toho sa uvedú aj osobitné náležitosti odvolania (§ 363 CSP) a to proti ktorému rozsudku smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozsudok považuje za nesprávny (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáhal (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolať rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Ak nebude povinnosť stanovená týmto rozsudkom dobrovoľne splnená, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.